

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΗΡΙΔΑΣ

Εγκυκλιμμένον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως ελεύθερον ανάγνωσμα δι' όλα εν γένει τὰ Σχολεία (1932).
Τιμηθὲν διά του Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΤΡΙΜΗΝΙΑΝ ΤΟΥ 1943, δραχμαὶ 2.000. Συνδρομαὶ ἑτησίου καὶ ἐξαμήνου ἀπαράδεκτοι. — Τὸ φύλλον 8ρ. 150
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ (ταχυδρομικαὶ ἀπαιτηταὶ, τὰς κτλ.) ἐκτιμῶμεν: ἰσὺς τὸ περιεχόμενον ἢ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ, ὁδὸς Ἐδερσίδου, 42 — Ἀθήνας.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ (1879-1941)
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΗΠΗΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἄρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουσιν τὴν 1ην σπουδῆστε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδος Ἐδερσίδου ἀριθ. 42, κατὰ τὸ Βασιλικόν

Περίοδος Β'. — Τόμος 50ός

Ἀθήναι, 8 Ἰανουαρίου 1943

Ἔτος 65ον — Ἀριθ. 2

ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΑΙΜΑ

Μυθιστόρημα LOUIS BERTRAND τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας.
Μετάφραση ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

Ἦταν φανερὸ πὼς δὲν εἶχαν ἀρκετὴ οἰκειότητα ἀκόμη μεταξὺ τους. Ὡστόσο ὁ Σατουρνίνος, ἐκεῖνος ὁ χοντρος μὲ τὸ πολύχρωμο μπαούλο, τοὺς ἀκολουθοῦσε ἀπὸ τὴν ὥρα πὺ εἶχαν βγεῖ ἀπὸ τὴν Καρχηδόνα, ὅπου εἶχε τὸ μαγαζὶ του, ἕνα ἐμπορικὸ ὅπου πουλοῦσε ξυλόγλυπτα καὶ διάφορα ἄλλα μικροπράγματα. Κι' ὅμως βρισκόταν ἀπομονωμένος κι' ὅλοι τοῦ εἰδειχναν κάποια δυσπιστία. Ὅσο γιὰ τὸ σύντροφό του, αὐτὸς ἦταν ἕνας ταβερνιάρης ἀπὸ τὴ Θουβουρνική, τὸν τελευταῖο σταθμὸ τοῦ ταξιδιοῦ τους, ὅπου εἶχαν περάσει τὴν περασμένη νύχτα.

Ἦταν ἕτοιμος νὰ ξεκινήσῃ γιὰ ταξίδι, ἀλλὰ φοβόταν νὰ περάσῃ ἀπὸ τὰ ἐπιφοβα αὐτὰ μέρη καὶ παρακάλεσε τὸν Μάτθα, τὸν σταυλάρχη, μὲ τὸσὴ ἐπιμονή, ὥστε ἐκεῖνος στὸ τέλος τοῦ ἔδωσε τὴν ἄδεια νὰ χωθῇ κι' αὐτὸς στὴ συνοδεία. Οἱ ταβερνιάρηδες εἶχαν μιὰ φήμη ἐλευσινή, γιὰτὶ τοὺς κατηγοροῦσαν πὼς καταγίνονταν σὲ κάθε εἶδος ὑποπτες ἐπιχειρήσεις, κι' ἔτσι κι' αὐτὸν ὅλοι τὸν ἀπέφωγαν σὰ λωβιασμένον. Ὡστόσο ὁ ἴδιος δὲν τὸ ἔπαυρεν διόλου κατὰ καρδίαν, μὰ ἔκανε σὰ νὰ μὴν τὸ καταλάβαινε.

Οἱ δύο λεγεωνάριοι ἔρχονταν κι' αὐτοὶ ἀπὸ τὴν Θουβουρνική, ὅπου ὑπῆρχε στρατιωτικὸς σταθμὸς γιὰ τὴν ἐπιτήρηση τῶν δρόμων. Οἱ ταξιδιώτες εἶχαν ζητήσει ἀπὸ τὸν διοικη-

τὴ τοῦ κασιέλλου νὰ τοὺς δώσῃ αὐτὴ τὴ μικρὴ συνοδεία, μόνον γιὰ ὅσο διάστημα θὰ περνοῦσαν τὴν ὀρεινὴ περιοχὴ πὺ χωρίζει τὴ Νου-

ῥακίον τοῦ ἀλόγου του, καὶ δταν βολεύτηκε ἐπάνω σὲ μιὰ πλακωτὴ πέτρα, ὁ σταυλάρχης τὸν εἶδε νὰ χαράξῃ, φοβισμένος ἕνα σημεῖο κάτω ἀπὸ τὸ γέισο τῆς περικεφαλαίας του. Ὁ σταυλάρχης φανερὰ ἔκανε ἐπάνω στὸ μέτωπό του τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ. Τὰ μάτια τοῦ στρατιώτη ἀστράψαν.

— Εἶσαι Χριστιανός; ρώτησε.

Ἄντι γι' ἄλλη ἀπάντηση, ὁ Μάτθας τοῦ ἐσφίξε τὸ χέρι καὶ μὲ τὴν κώχη τοῦ ματιοῦ τοῦ ἔδειξε τὸν Δελφίνο, τὸν κουβικουλάρχη, πὺ τοὺς ἐκοίταζε. Ὡστόσο ὁ Ἰάδειρος εἶχε ἀρχίσει ν' ἀνυπομονῇ.

— Ἀκόμη νάρθη ὁ κύριός μας, εἶπε.

— Μὰ ποῖός εἶναι ὁ κύριός σας; ρώτησε μὲ θράσος ὁ ταβερνιάρης.

Ὁ Δελφίνος τὸν κοίταξε κατὰ μέρη καὶ ἀποκρίθηκε.

— Εἶναι ἕνας μεγάλος ρήτορας ἀπὸ τὴν Καρχηδόνα.

— Καὶ ὀνομάζεται πῶς; ἔξαναρῶτῃσε ὁ ταβερνιάρης μ' ἐπιμονὴ καὶ δυσπιστία.

— Τὶ σὲ γοιάζει ἐσένα, μιὰ καὶ δὲν τὸν ξέρεις;

— Χρὶ, ἐγὼ δὲν κάνω τόση φασαρία γιὰ νὰ πῶ τ' ὀνομά μου. Μὲ λένε Σαλλοῦμ, γεννήθηκα στὴ Μάλτα, μὰ εἶμαι πολίτης τῆς Θουβουρνικῆς καὶ ἔχω κάποια μικρὴ περιουσία.

Ὁ νεαρὸς λεγεωνάριος πὺ πρᾶκοιλοῦθοῦσε μ' ἐνδιαφέρον αὐτὸν τὸν διάλογο, ἐσκυψε πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μάτθα πὺ ἐξακολουθοῦσε νὰ ἐξετάζῃ τὸ ἀλογό του. Τοῦ ψιθύρισε στ' αὐτὸ:

— Ποῖός εἶναι ὁ κύριός σας; Κάποιος δικός μας, ἔ;

Ὁ Μάτθας ἀπάντησε, ναι, μ' ἕνα

ΕΙΚΟΝΕΣ ΖΩΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ

Μιὰ ὀρεαία γάτα στὴν κρίσιμη στιγμή τοῦ κτηδήματός της.

μιδία ἀπὸ τὴν Ἀνθουατία τὴν ἄλλη μέρα οἱ δύο στρατιῶτες θὰ ξαναγύριζαν πίσω στὴ βίαση τους.

Ὁ Μάτθας, πὺ ἀπὸ ὥρα ἐθαύμαζε τὸ ἀλογο τοῦ νεωτέρου ἀπὸ τοὺς δύο, ἕνα ὑπέροχο μαυριτανικὸ πυλάρι, πῆγε νὰ τὸ ἰδῇ κι' ἀπὸ κοντὰ. Ὁ καρβαλλάρης εἶχε καθῆσαι στὸν

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΑΞΙΔΙΑ

ΑΝΤΕΚΙΡΤΑ

Μυθιστόρημα ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ. — Μετάφραση ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ ΤΕΛΛΟΥ. — Διασκευή ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΒΕΝΟΠΟΥΛΟΥ. — Εικόνες Α. ΜΠΕΝΕΤΤ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

— Τότε λοιπόν, είπε ο Ζιρόνε, αυτό το περιστερί θάταν ο αντιπρόσωπος της που περιμένουμε. Κι' εγώ ο άθλιος που έτοιμαζόμουν να το σφάζω; ...

ήταν σε θέση να συνεχίση το κομμένο του ταξίδι.

— "Αν το τέρμα του είναι πέρ' από την Τεργέστη, παρατήρησε ο Σαρκανό, δεν μας ενδιαφέρει κι' αν ξαναπέση στο δρόμο, αφού έτσι η αλλοίως θα το χάσουμε απ' τα μάτια μας. ...

«Ο καθηγητής Μπάθου έκανε συνήθως την ύκομονητική αυτή αποκρυπτογράφηση».

— Μην βιάζεσαι, Ζιρόνε! φώναξε ο Σαρκανό. ...

— Κι' έπειτα; Μήπως αυτό θα σ' έκανε να το διαβάσης; ...

— "Οχι βέβαια! ...

— Μαζί με το γράμμα ...

— Μαζί με το γράμμα ...

— Και τώρα; ρώτησε.

— Τώρα περιποιήσου όσο μπορείς τον ταχυδρόμο, που δεν ήταν γραφτό να μας χορτάση.

Το περιστερί ήταν εξαντλημένο περισσότερο από πείνα παρ' από κούραση. ...

παρακολούθησαν και να ιδούν σε παιδί σπύτι. ...

Ο Σαρκανό κι' ο Ζιρόνε άφησαν το παλιό νεκροταφείο και διευθύνθηκαν προς τον πύργο. ...

Οι συνθήκες λοιπόν ήταν ευνοϊκές. ...

— "Αλλά όχι! ...

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

Το σπύτι εκείνο της λεωφόρου Άκεντότο είχε μέτρια εμφάνιση. ...

— "Α, τί έκπληξη! ...

— "Δόξα σοι ο Θεός! φώναξε ο Ζιρόνε. ...

— "Ετσι λέω κι' εγώ, είπε ο Σαρκανό.

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

τόπο. Άλλά κι' ο χαρακτήρας του Ματθία Σάντορφ ήταν ανάλογος με το εξωτερικό του. ...

— "Αλλοτε, στον πύργο του Άρτενάνκ κυριαρχούσε η χαρά. ...

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

— "Απεναντίας, για να μείνουμε!

φιάς της, κι' έφυγε για πάντα, αφήνοντας όρφανό το κοριτσάκι της, που τώρα ήταν δυό μόλις χρονών. ...

— "Αλλά σε λίγο, η φιλοπατρία του Ματθία Σάντορφ υπερίσχυσε. ...

(Ακολουθεί)

ΕΦΤΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΚΑΘΕΝΑ ΜΕ ΤΟ ΕΛΑΤΤΩΜΑ ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Α. Νίκαρος ο Φαταούλας

2. — Γι' αυτό λοιπόν του καλάρωσε του Νίκαιο η φυλακή. ...

— Τι κομπόσια είν' αυτή; ...

— "Οχι! βιάστηκε ναποκριθῆ δαυλόλογα ο Νίκαρος. ...

— Μπά! και που το ξέρεις εσύ; ...

— Μπρέ! φώναξε ο μπαμπάς μήπως άνοιξες το ντουλάπι με τα γλυκά, εκεί στην αποθήκη;

— Μα βέβαια, είπε η μαμά; το βάζο αυτό είναι σχεδόν άδειο. ...

— "Ο Νίκαρος, όπως πάντα, αναγκάστηκε να δολολογήση. ...

43ος ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

Έγγραφή συνδρομητών στη «Διάπλασι» του 1943

ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ στον κύκλο μας λέγεται ή έγγραφη ή συνοδωμένη από έναν καλοδόξο που φροντίζει για τη διάδοσή μου. Κάποιος κάποτε μου έγραψε: «Θά ξεσπαθώσω. Διάπλασι μου, και θά σοψ κάμω ένα σωρό συνδρομητές!». Τό ελπα στην Άλληλογραφία, ή μεταφορά άρεσε, κι ή λέξη, με τά παράγωγά της, έμεινε. Τά παιδιά μου λοιπόν ξεσπαθώνουν. Αλλά αντικαταστάτουν τούς «περιοδεύοντας αντιπροσώπους» που δέν έχω. αυτά αναλαμβάνουν τη διαφήμιση στις εφημερίδες που τά μέσα δέν μου επιτρέπουν νά κάνω αυτά που έγγραφον κάθε χρόνο τόσους νέους συνδρομητές όσοι άπάνω-κάτω είν' εκείνοι που, για ένα ή άλλο λόγο, μου φεύγουν. Έτσι διατηρείται ή ισσοροπία, τό ίσοζύγιο, και μπορεί νά τώ, πράγμα αδύνατο ίσως χωρίς τό Ξεσπάθωμα. Και για νάνταμείβεται άποκοδίποτε ό εύγενικός ήλιος τών παιδιών μου που μου κάνουν ένα τόσο μεγάλο καλό—όσο δά και σ' εκείνους που έγγράφουν—ίδρυσα από τό 1901 τόν Διαγωνισμό αυτόν Ξεσπαθώματος, που ό όροι του, κάτω τροποποιημένοι φέτος, είναι οι έξής:

1.—Θά λάβη μέρος κάθε συνδρομητής που μου έκαμε ήδη ή θά μου κάμη έστω κι' ένα μόνο νέον για τό 1943, στέλλοντάς μου τήν άνοχη του, τη διεύθυνσή του και τό αντίτιμο της συνδρομής του, με τη δήλωσιή πως είναι ξεσπαθωμά του.

2.—Οι νέοι του έφεταιίνου ξεσπαθώματος στην αρχή θά είναι βέβαια τριμήνιοι. Αλλά άν ό διαγωνιζόμενος θά φροντίξη νά τούς άναγεώνη ό ίδιος κάθε τριμηνία, μπορεί νά τούς κάνη κι' έξάμηνους, κι' έννεάμηνους, κι' έτήσιους. (Η άπειθείας άναγεώνη δέν θεωρείται Ξεσπάθωμα).

3.—Έπειδή ό αριθμός φέτος είναι περιορισμένος—μόνο 5.000—ό παλαιός, μόλις βρει ένα νέο νά γραφτή, πρέπει νά μου τόν στείλη άμέσως, χωρίς νά περιμένη νά βρή κι' άλλους, για νά τούς στείλη όλους μαζί, γιατί ως τότε ό αριθμός μπορεί νά έχη συμπληρωθεί.

4.—Γιά τό Βραβείον και τίς Άμοιβές, οι συνδρομητές του Ξεσπαθώματος λογαριάζονται σέ φύλλα. Όποιος δηλαδή ένέγραψε ένα έτήσιο συνδρομητή, είναι σά νά μου διαθείσε 52 φύλλα, ένα έξάμηνο 26 φύλλα, ένα τριμηνίο 13 φύλ-

λα, και καθέξής. Έπομένως, όποιος ένέγραψε 20 τριμηνίους έχει 260 φύλλα, και είκοσι έτήσιους 1040 φύλλα.

5.—Βραβείον Πρώτης Τάξεως παίρνουν εκείνοι που οι συνδρομητές τους θάνυπροσωπεύουν από 520 φύλλα κι' άπάνω (που θά είναι δηλαδή τό λιγώτερο 10 έτήσιοι, ή 20 έξάμηνοι ή 40 τριμηνιοί και καθέξής). Άπ' αυτούς όποιος θά έχη έγγραφει τούς περισσότερους, θάνακηρυχθή: Κορυφαίος κι' έπειδή διαγωνίζονται και Σύλλογοι, θάνακηρυχθή χωριστά και ό Σύλλογος ή ή συντροφιά που θά έχη τούς περισσότερους: Κορυφαίος τών Ομάδων.

6.—Βραβείον Δεύτερας Τάξεως παίρνουν όλοι όσοι θά έχουν από 260 ως 500 φύλλα, κι' Έπαινο οι λοιποί.

7.—Ο Κορυφαίος, άτομο ή όμάς, θά λάβη ως άμοιβή είδη του γραφείου μου, λογαριάζοντας 60 δραχμές για κάθε δέκα του φύλλα. (Άν δηλαδή θά έχη 40 έτήσιους, που άντιπροσωπεύουν 2080 φύλλα, θά πάρη είδη αξίας δρ. 12.480). Οι λοιποί του Βραβείου Πρώτης Τάξεως θά λογαριάζουν 50 δραχμές για κάθε 10 φύλλα, οι του Βραβείου Δεύτερας Τάξεως δραχμές 40, και οι του Έπαινου δραχμές 30.

8.—Όλοι οι βραβευμένοι έχουν και τό δικαίωμα νά δημοσιεύσουν τήν εικόνα τους. Κι' έπειδή αυτό θά γίνη τό 1944, ως έλλιπουμε πως οι περισσότερές θά τό επιτρέψουν.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Οι νέοι όσοι: δέν δημοσιεύεται Άγγελία μεγαλύτερα τών 18 σελών, και μόνον μία του καθένος σές κάθε φύλλον. Τιμολόγιον: Έως δέκα τό πολύ λέξεις με κατά στοιχία, δρ. 200. Πέραν τών δέκα λέξεων, 30 δρ. ή λέξεις με κατά 30 δρ. με πάνω και 40 δρ. με κεφαλαία. Ο χωριστός στίχος δρ. 50.

ΠΡΩΤΟΜΗΛΙΝΟΝΤΑΣ στην κίνηση χαιρτώ όλους—ες ιδιαιτέρως Μωρατζοπούλα και Όνειρο τού Βοσπόρου. Μωρατζοπούλα με θυμάσαι... Χαλάνδρι... Μπαμπάκι... Έννένησες!

Νηρέα, για τό ελικητά βραδεία θερμάτα ευχαριστώ. Αίέν Άριστούειν

Σ' αυτός που μ' εχθήθησαν, πολλά ευχαριστώ. Ροζελάντια, Χρυσή Φλόγα, Αίέν Άριστούειν Άλμπαντε, Έρρίκα, Δοροτέχνη, Νίλς, Πράσι, για τίς γιορτές σας, εδύχιστοιμοί.

ΗΠΕΙΡΩΤΑΚΙ

Αγαπητή Διαπλαστούλα, τό 1943 εδύχιστοιμοί. Νίλς, χιλιοχρονος, χάρου-μενος.

Άγαπημένη μου Ροζελάντια, χίλις εδύχιστοιμοί ευχές. «Δούτρα», Αητή της Ηπειρού, Νηρέα, ευχαριστώ για βραδεία. Διαβατάριμο, άντιο για πάντα!

Εδύχιστοιμοί ο καινούριος χρόνος νά φέρη σ' όλους ότι παθούν. ΛΟΥΤΕΧΝΗΣ - ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

ΣΥΛΛ. «ΑΘΑΝΑΤΟΣ ΕΛΛΑΣ» Στάς 5 Δεκεμβρίου έορτάσαμε τήν πρώτην επέτειον της ίδρύσεως του Συλλόγου. Προς τούτο έδόθη έορτή σέκ γραφεία τού Συλλόγου, εις τήν έποίαν παρευρέθησαν όλα τά καλιά και νέα μέλη του κεντρικού και τού παραρτήματος Καλλιθέας, περίπου έβδομήντα. Έπαράσαμε μίαν ευχάριστον και αλησμόνητον βραδεία.

Έλπίζομεν ότι τήν δευτέραν επέτειον θά έορτάσαμεν και πάλι και τήν φοράν αυτήν με όλον τόν διαπλαστικόισμον μαζί και τόν κοινόν πόθον μας εκπληρωμένον.

Νέο μέλος: Έλαφάνι. Έπανεγράφησαν: Νίνος, Παπαρόνα. Διεγράφη: Ούρανοξόστης. Τμήμα διαγωνισμών Νικήτης τού έδουσαλλογικού πρωταθλήματος Γατρικού άνεδατέχθη ό Μπουρολιούτης

Διαπλαστούλα της «Νίσης-Ελλάδος», Άθηνών, εδύχιστοιμοί ευχάριστω νά τούς όλοις σας Άλληλογραφία κι' ανταλλαγή Μικρών Μυστικών, μετ' και μετ' ένώνουν οι ίδιοι σκοποί κι' ιδανικά.

Γράψτε: Ιωάννην Λογοθέτην, Μαυρομικαλή 9, Θεσσαλονίκη. ΑΙΩΝΟΒΙΟΣ Πρόεδρος «ΝΙΗΣ-ΕΛΛΑΔΟΣ» ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΟΞΑ - ΕΛΛΑΣ ΔΟΞΑ - ΕΛΛΑΣ ΔΟΞΑ - ΕΛΛΑΣ

Μυστηριώδη Άνθρωπε ή Φωεϊνέ πρόσθεσ' εάν ός σήμερα σοψ έχομες φερβει ΙΠΠΟΤΙΚΑ, άργότερα θά σοψ φερβόμε τό αντίθετο. Καταλαβαίνεις... Πρόσθε. Τό ήλιος μου θά σέ ματώση...

Προσχή, διαπλαστικόισμε! Ο ό σύλλογος «Δουλιές» με Φαδντες έκδιδει μηνιαίως... δεκαπενθήμερο περιοδικό! ΣΚΑΡΒΑΙΟΣ - ΓΑΩΣΣΑΣ - ΖΟΥΜΠΟΥΛΕΝΙΑ «Νίσης-Ελλάδος»

Χρυσούλα Χαντζή χρόνια πολλά. Έλίην Κιώτα Ροδούλα, Αρω εδύχιστοιμοί τό νέον έτος. Φλογέρα

Νίλς, εδύχιστοιμοί τίς ευχές μας. Βιολέττα, Αίέν Άριστούειν

ΕΓΧΥΜΑ ΝΕΙΑΤΑ: Νέα περιόδος. Προσεχώς: Έορτή Νεολαίας. Χοροί ένδρομής - Τρέλλες. Παραρτήματα παντού, πολλά.

Τήν Κυριακήν 27/12/42 γιορτάσαμε τά Χριστούγεννα με ένα εδύμο άπόγευμα με πλουσιότατο πρόγραμμα (Χορός-Δαχτυδιαιωνιακές χοροδ-Μαθητική αίτιρα κ.α.). Βασίλεις της βραδείας ό «Ασπρος Δένκος και βασίλισσα ή Κατοσιόδα.

Αί εισηγείεις διατέθησαν όλες υπέρ τών πτωχών και υπέρ της προτομής. ΔΕΚΑ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟΙ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΠΕΡΙΕΚΟΙΟ» Άρχαιροίτες για τό Α' έξάμηνο τού 1943.

Πρόεδρος, Νίλς - Γραμματέας, Ροζελάντια - Ταμίας Αίέν Άριστούειν - Μέλη: Βάκτρα, Γόσσον - Ταχτικά, Βιολέττα, Πρόμαχος της Έλαιοθερίας, Νηρέας - Άντιπρωτεύοντα, Άγις, Φροίτο.

Ροζελάντια, Νίλς, καλά χρόνια. Στά «Περιοκόσιο» με τόν καινούριο χρόνο πολλές ευχές για μετ' τό ίδιο αξία δράση. Αμόρανα

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΝΟΙΧΤΟΚΑΡΔΟΙ» Τον ΕΤΟΣ

Σκοποί: Άνάπτυξής διαπλαστικού πνεύματος, στενής άλληλογραφίας και φίλιας μεταξύ τών μελών, καλλιέργεια κλίσεων και επιδόσεων των διέ ψυχαγωγικών μέσων.

Μέσα: Διαγωνισμοί, συγκεντρώσεις, ένδρομής, περιοδικό, βιβλιοθήκη κ.τ.λ. Πρόεδρος: Ραββίτας. Γραμματέας: Μαϊστορας. Ταμίας: Ούέλλα. Μέλη: Αούξ Όμπλιγκαντώ, Άναλαμπή, Άγνωστή τών Άνοιχτοκάρδων, Ουερισπέλητα, Έλληνίς, Πολίτης, Γαλάξια Φλόγα, Δουλούδι Άνοιχτοκάρδων, Τσαρουχάνι. Διεδύθηνας: Σόλωνος 128. Τηλ. 84-976.

Στό αγαπημένο μας μικρό Τραγουδι της Δευτεριάς, καλές ευχές για τό γιορτή του. Πίτσι, Δέσπω, Δούλης